

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksamaa) 13. novembril 2017 –
ReFood GmbH & Co KG versus Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Kohtuasi C-634/17)

(2018/C 052/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ReFood GmbH & Co. KG

Vastustaja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Eelotsuse küsimused

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 3 punkti d tõlgendamise kohta esitatakse järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse määruse kohaldamisalast on välja arvatud kõik jäätmesaadetised, mis kuuluvad määruse (EÜ) nr 1069/2009 ⁽²⁾ artikli 2 kohaselt määruse (EÜ) nr 1069/2009 kohaldamisalasse?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse määruse kohaldamisalast on välja arvatud jäätmesaadetised, mille suhtes on määrusega (EÜ) nr 1069/2009 – ka koosmõjus rakendusmäärusega (EL) nr 142/2011 ⁽³⁾ – kehtestatud kogumist, transporti, identifitseerimist ja jälgitavust reguleeriv kord?

3. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse määruse kohaldamisalast on välja arvatud ainult sellised jäätmesaadetised, mille veoks on vaja nõusolekut vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 48 lõikele 1?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 190, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT 2009, L 300, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 25. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT 2011, L 54, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)
15. novembril 2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos
versus UAB Skonis ir kvapas**

(Kohtuasi C-638/17)

(2018/C 052/22)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastustaja: UAB Skonis ir kvapas

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL⁽¹⁾ tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (kodifitseeritud tekst) artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „sigarid või sigarillod“ alla kuuluvad (või ei kuulu) tubakatooted, mille puhul osa looduslikust või taastatud tubakast valmistatud ümbrislehest on lisaks kaetud veel ühe välimise (paberist) kihiga, nagu käesoleval juhul? Kas sellele küsimusele vastamisel omab tähtsust see, et paberi kasutamine tubakatoote (filtri) välimise ümbrislehe lisakihina tähendab, et toode sarnaneb visuaalselt sigaretiga?

⁽¹⁾ ELT 2011 L 176, lk 24.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 15. novembril 2017 – SIA „KPMG Baltics“, kes on AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldur

(Kohtuasi C-639/17)

(2018/C 052/23)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: SIA „KPMG Baltics“, kes on AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldur

Vastustaja: SIA „Kipars AI“

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõiste „maksejuhis“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides⁽¹⁾, mida on muudetud direktiiviga 2009/44/EÜ⁽²⁾, hõlmab hoiustaja poolt krediitiasutusele antud maksejuhist raha ülekandmiseks teisele krediitiasutusele?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides, mida on muudetud direktiiviga 2009/44/EÜ, artikli 3 lõiget 1, milles on sätestatud, et „[m]aksejuhised ja tasaarveldused on õiguslikult täitmisele pööratavad ja kolmandatele isikutele õiguslikult siduvad isegi siis, kui osaleja vastu on agatud maksejõuetusmenetlus, tingimusel et maksejuhised sisestati süsteemi enne maksejõuetusmenetluse algatamist artikli 6 lõike 1 tähenduses. Seda kohaldatakse ka maksejõuetusmenetluse korral osaleja vastu (asjaomases süsteemis või koostalitavas süsteemis) või koostalitleva süsteemi korraldaja vastu, kes ei ole osaleja“, tuleb tõlgendada nii, et sellist maksejuhist, nagu on kõne all põhikohtuasjas, võib pidada „süsteemi sisestatuks“ ja see tuleb täita?

⁽¹⁾ ELT 1998, L 166, lk 45; ELT eriväljaanne 06/03, lk 107.

⁽²⁾ ELT 2009, L 146, lk 37.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 17. novembril 2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal L.^{da} versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-643/17)

(2018/C 052/24)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo